

ת"פ 45225/09/14 - מדינת ישראל נגד רועי דבוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45225-09-14 מדינת ישראל נ' דבוש
פ"ל 11253-01-17 מדינת ישראל נ' דבוש
פ"ל 1679-01-17 מדינת ישראל נ' דבוש
תת"ע 5885-02-16 מדינת ישראל נ' דבוש רועי
ת"פ 65383-06-15 מדינת ישראל נ' דבוש
ת"פ 48135-10-14 מדינת ישראל נ' דבוש
ת"פ 2053-04-13 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' אבו
פרח מהנדסים בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רועי דבוש

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם הודה והורשע **בת.פ. 2053-04-13** (להלן: "**התיק העיקרי**") בעבירה של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף").

על פי אישום זה, בדו"חות התקופתיים שהגישה חברת "רועי דבוש בע"מ", אשר הנאשם היה מנהלה הרשום והפעיל, יחד ובאמצעות נאשמים אחרים, בחודשים אפריל 2011 עד דצמבר 2011, נוכה מס תשומות בסך ₪ 756,491 בלא שיש בידי הנאשמים חשבוניות מס שהוצאו להם כנדרש בסעיף 38 לחוק.

לאחר שהנאשם הודה והורשע בעבירה זו, צירף לתיק העיקרי תיקים נוספים.

בת.פ. 45225-09-14 הודה והורשע הנאשם בעבירה של החזקה ומכירת טובין המפרים סימן מסחר לפי סעיף 60(א)(3)+(4) לפקודת סימני המסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972. זאת בשל כך שביום 14.1.11 רכש יחד עם אחר, פריטי לבוש מזויפים הנושאים סימני מסחר של החברות "דיזל", "לה קוסט" ו"הוגו בוס", במטרה למכרם לאחרים. הנאשמים שילמו למוכר תמורת הסחורה סכום של כ- 3,000 ₪.

בת.פ. 48135-10-14 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למגורים כדי לבצע עבירה לפי סעיף

406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). על פי כתב האישום המתוקן, ביום 3.6.13 בשעה 17:00 לערך, ברח' הסלעית 3 בגבעת זאב, נכנס הנאשם לדירה בבעלותה של גב' בן משה, דרך חלון ללא סורגים, וגרם לאי סדר רב בדירה. הנאשם נתפס בכף על ידי בנה של בעלת הבית.

בת.פ. 65383-06-15 הורשע הנאשם בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, גניבה, גניבת כרטיסי חיוב, התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, על פי סעיפים 384 ו-413 סיפא לחוק העונשין וכן עבירות לפי סעיפים 16 ו-17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986.

מכתב האישום עולה כי ביום 8.5.13 נטל הנאשם ארנק מתוך עגלת תינוק וניסה להשתמש בכרטיס האשראי שהיה בו, אך כרטיס האשראי בוטל.

בנוסף, בין המועדים 1.6.13-30.5.13 פרץ הנאשם לרכבו של יהונתן סרי וגנב ממנו כסף מזומן וכרטיסי אשראי בהם עשה שימוש בחנויות שונות בסך של 5,070 ₪.

ביום 3.10.13, נגנב רכבה של גב' שרה שמחוביץ. הנאשם נטל הנאשם מרכב זה כרטיסי אשראי וכסף מזומן וביצע באמצעות הכרטיסים רכישות בסך 2,600 ₪.

ביום 5.10.16, בעת שהתפרץ הנאשם לרכבו של מר דוד שטרן, נטל ממנו כרטיסי אשראי וביצע באמצעותם רכישות בסך כולל של כ-1,655 ₪.

במסגרת הסדר הטיעון הנאשם צירף גם מספר תיקי התעבורה אשר היו תלויים נגדו.

בת"פ 3084-02-17 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע יותר מ-12 חודשים וסירוב למסור את שמו ומענו לפי סעיפים 62(3), 10א ו-62(4) לפקודת התעבורה [נוסח חדש](להלן: "פקודת התעבורה").

הנאשם הורשע בעבירות אלה לאחר שביום 18.11.16 בשעה 5:28 נהג ברכב כאשר בבדיקת שתי שנלקחה ממנו נמצאו ממצאים המעידים על שימוש בסם מסוכן מסוג קנביס. נוסף על כך הנאשם מסר לשוטר פרטים כוזבים, הזדהה באמצעות דרכון של אחר ונהג עם רישיון אשר פג ביום 25.5.14.

בת"פ 11253-01-17 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע יותר מ-12 חודשים ונהיגה ברכב שנאסר לשימוש לפי סעיפים 67, 10א, 67 לפקודת התעבורה ועבירה נוספת של נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי[נוסח חדש], תשל"ז - 1970 (להלן: "פקודת ביטוח רכב מנועי").

כך נהג הנאשם ביום 22.1.17, לאחר שנפסל מנהיגה על ידי קצין משטרה, על ידי בית משפט ועל ידי משרד הרישוי, במספר תיקים שונים. על אף הפסילות הללו, הנאשם לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו ונהג ביוזמו שהוא פסול מלנהוג, ברכב שהורד מהכביש לצורך פירוק על ידי משרד הרישוי וללא פוליסת ביטוח בתוקף.

בפ"ל 1679-01-17 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בהיותו שיכור, נהיגה עם רישיון נהיגה שפקע יותר מ-12 חודשים לפי סעיפים 62(3) ו-10א לפקודת התעבורה וכן נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

בכך הורשע הנאשם לאחר שביום 13.9.16 נהג כשהוא שיכור ובדגימת שתן שמסר נמצאו תוצרי חילוף החומרים של החומר הפעיל קנביס, בעודו נוהג עם רישיון רכב ורישיון נהיגה שפקעו, ללא פוליסות ביטוח בת תוקף.

בת"ע 5885-02-16 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, מיום 12.1.16.

הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, והנאשם נשלח לשירות המבחן לעריכת תסקיר.

תסקירי שירות המבחן

במהלך ניהול ההליכים נערכו מספר תסקירים המתארים את נסיבות חייו של הנאשם, וכן את התהליך והשינויים שחלו בו בחלוף הזמן.

התסקיר הראשון מיום 9.6.15, נערך בטרם צורפו תיקי התעבורה, והוא מתאר כי הנאשם יליד שנת 1982, גרוש ואב לילדה בת 8, עובד בחלוקת גלילות. בכיתה יא' הפסיק את לימודיו והחל לעבוד בארכיון בית החולים הדסה הר הצופים ובהמשך התגייס לצבא. בצבא התקשה להסתגל למסגרת הנוקשה, ריצה עונש מאסר בכלא צבאי על רקע עריקות, אך על אף הקשיים סיים לבסוף שירות צבאי מלא.

לאחר שחרורו עבר הנאשם להתגורר עם חברתו ובהמשך נישא לה כשהוא בן 23 שנים, אך שנתיים לאחר נישואיהם ולידת בתם, התגרשו. אביו נפטר בסמוך לנישואיו, והנאשם חש אחריות ואשמה בשל משבר אשר נוצר ביחסיהם קודם לכן.

הנאשם תיאר את התקופה שלאחר הגירושין כקשה עד מאוד. הוא פוטר מעבודתו ועבר טלטלה, ועל רקע זה החל לעשן סמים מסוג חשיש וסמי רחוב אחרים ונקלע לקשיים כלכליים ולתחושתו, השימוש בסמים הוא המקור למעורבותו בפלילים.

הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי הוא לא משתמש עוד בסמים, אולם לא הגיע לבדיקה לשלילת שימוש בסמים שנקבעה לו, וזאת בשל עומס עבודה.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם משקיע מאמצים בתפקוד תקין ושיקום חייו, עובד בקביעות מזה כחצי שנה, ועל אף הקושי להתמיד משתדל לשתף פעולה עם שירות המבחן.

אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות.

הנאשם צמצם את חלקו בעבירות, אולם קצינת המבחן הסבירה כי ייתכן שעל רקע שימוש בסמים, פעל בשיקול דעת לקוי מבלי לבחון את השלכות התנהגותו על אורחות חייו, וברקע לביצוע העבירות עומדת התקופה המשברית על רקע מות אביו, גירושיו והשימוש בסמים.

קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם מתחרט על מעורבותו בפלילים ועל השימוש בסמים, ומביע רצון לשקם את חייו ולנהל אורח חיים תקין, אך באותו שלב לא מסר בדיקה לשלילת שימוש בסמים.

בשולי התסקיר ונוכח רצונו של הנאשם להירתם להליך טיפולי ולשקם את חייו, ביקשה קצינת המבחן ארכה בת 4 חודשים לצורך ניסיון טיפולי.

במועד עריכת התסקיר השני, 10.1.16, הנאשם עדיין הוגדר על ידי שירות המבחן כמצוי בתקופת ניסיון ודווח שהנאשם עדיין לא נמנע מעישון והתקשה להפחית שימוש בסמים. הנאשם שולב בטיפול פרטני וקבוצתי, ומסר כי על אף שהוא עדיין ממשיך בשימוש בסם, אינו מעוניין להשתלב במסגרת "אשפוזית" לגמילה מסמים. הנאשם נמנע מלמסור בדיקות שתן, והתקשה לשתף פעולה באופן מלא עם הטיפול הפרטני וצוות הטיפול ביקש לאפשר לו לסיים את תקופת הניסיון לבדיקת יכולתו להפסיק את השימוש בסמים ללא מסגרת גמילה אינטנסיבית.

בפגישה האחרונה עמו, שיתף הנאשם בקשייו להפסיק את השימוש בסם, בקשיים הנוספים בחייו, וביניהם קשיים כלכליים וחובות רבים. בעניין זה ציינה קצינת המבחן, כי על אף הקשיים, הנאשם ממשיך ברציפות תעסוקתית תדירה ומביע שאיפה לקיום אורח חיים יצרני ותקין.

נוכח התרשמותה כי הנאשם מצוי בתקופה משברית מתמשכת ומתקשה להתגייס באופן מלא לטיפול ובה בעת מביע רצון להמשיך הניסיון הטיפולי, ביקשה קצינת המבחן דחייה נוספת של הדיון.

לבקשת שירות המבחן, הוריתי כי תינתן דחייה נוספת לצורך הערכת התקדמות הנאשם והטיפול בו, אשר בסופה יערך תסקיר נוסף אשר יוגש עד יום 1.4.16.

מהתסקיר המשלים עולה, כי הנאשם הוסיף להשתלב בהליך טיפולי באורח מוצלח ומשמעותי, אך בחודשים האחרונים ניתק כל קשר עם גורמי הטיפול וחדל מלמסור בדיקות לאיתור סם. בשל הניתוק והתיקים נוספים שנפתחו נגדו, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית ומסר כי יש להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

תסקיר שנערך בהמשך ביום 6.12.16 שב וחזר על כך שהנאשם התקשה לשתף פעולה עם תכנית הטיפול, ניתק קשר עם יחידת השל"מ לטיפול בהתמכרויות וניכר היה כי הוא סובל מבעיית התמכרות ממושכת, אך מתקשה להכיר בהתמכרותו ולהתחייב להליך הטיפולי הנדרש ממנו.

בחודש יולי 2017 צורפו תיקי התעבורה לתיקים שלפניי, וביום 29.11.17 ערך שירות המבחן תסקיר נוסף.

שירות המבחן דיווח שהנאשם מסר שהוא מצוי בחובות כספיים משמעותיים ומעוניין להסדיר את חובותיו, להתמקצע בתחום הטבחות בו הוא עובד, ולהתחיל שוב הליך טיפולי בשימוש בסמים.

הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן כי רצונו להפסיק את השימוש בסמים הוא רצון אישי לשיקום אשר אינו נובע רק מאימת הדין, ולכן הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות להליך 'אינטייק'. הנאשם החל בטיפול והשקיע מאמצים בהפסקת השימוש בסמים והופנה ללשכה לסיוע משפטי לצורך הסדרת תשלומי החוב ולצורך המשך הטיפול נתבקשה דחייה נוספת בת 4 חודשים.

תסקיר מיום 26.3.18 מעלה כי בתקופת הדחייה, הנאשם החל להשתלב בשיחות פרטניות ביחידה, אך לצד זאת מסר בדיקות שהעידו כי הוא ממשיך להשתמש בסמים. הנאשם שיתף בקושי המובנה והקיים אצלו להפסיק את השימוש בסמים, וועדה בשירות המבחן החליטה כי על מנת לסייע לנאשם בכך, עליו לעבור טיפול במסגרת אשפוזית.

הנאשם הביע רצון לשיתוף פעולה עם הטיפול, אך התקשה להתארגן ולאזור כוחות לכניסה לאשפוזית ועל כן באותו שלב, טרם שולב במסגרת זו.

בתקופת הדחייה, התפטר הנאשם מעבודתו כטבח בבית קפה, עבודה שסיפקה לו יציבות כלכלית ואורח חיים תקין, בשל מחלוקות עם המעסיק והחל לעבוד באופן מזדמן בתחום השיפוצים. הנאשם שיתף בלחצים רבים המופעלים עליו בכל הקשור ליחסיו עם גרושתו ובתו ונוכח מצבו הכלכלי.

הנאשם התקשה להתארגן לקבלת סיוע בתחום הכלכלי, חווה תקופה קשה לצד קשייו הכלכליים, והדבר השפיע על יכולתו להתמסר לטיפול בגמילה מסמים.

בתוך כך, שב וחזר הנאשם על רצונו להשתלב בטיפול באשפוזית על מנת להפסיק את השימוש בסמים, ולכן התבקשה דחייה נוספת לשם שילובו באשפוזית.

תסקיר מיום 20.6.18 מתאר כי הנאשם הגיע לאשפוזית אך לא החל את הטיפול בשל הקושי לממן את שהותו במקום. הנאשם תיאר את עצם הגעתו לאשפוזית כמטלטלת ומסייעת להבנת מצבו, ומסר כי הפסיק את השימוש בסמים חודש וחצי עובר לכך. בדיקה לשלילת שימוש בסמים העידה על ניקיון משימוש בסמים.

הפסקת השימוש בסמים סייעה לנאשם להתחיל לטפל בבעיותיו, בחובות שצבר ובקשיים בנושא המזונות ומשמרת בתו. הוא החל בתהליכים משפטיים בנוגע לחובות הכבדים בהוצאה לפועל ולהפחתת דמי המזונות לבתו ומצפה ללידת בנו מבת זוגו הנוכחית.

צוין כי בשנה האחרונה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, ונראה כי הוא שומר על עצמו יותר מבעבר מפני ביצוע עבירות נוספות.

הנאשם שב והביע רצון לשיקום חייו ולקבלת סיוע ושירות המבחן ציין כי הפיכתו בשנית לאב יכולה להוות גורם ממתן להתנהלותו ולסייע בגיוסו לטיפול מעמיק.

מעדכון שהתקבל מהיחידה להתמכרויות במבשרת ציון, עלה כי הנאשם לא השתלב בטיפול גמילה במסגרת סגורה והתקשה להגיע באופן קבוע לפגישות ולמסירת בדיקת שתן, אך לצד זאת, היה עימם בקשר טלפוני רציף והמשיך להביע נכונות לטיפול שתחילתו כניסה לאשפוזית. היחידה החלה שוב בהפנייתו לאשפוזית, אך קיימת רשימת המתנה לתחילת הטיפול.

בשולי התסקיר נכתב, כי על אף שהנאשם טרם טופל במסגרת אשפוזית כפי שהומלץ, הוא משקיע כיום יותר מאמץ בקשר עם שירות המבחן ומתמודד יותר מבעבר עם קשיים שונים בחייו. הוא הביע עייפות מאורח החיים ההתמכרותי ונראה כי יוכל להיעזר באשפוזית על מנת לחזק הימנעותו משימוש בסמים.

לפיכך, נתבקשה הזדמנות נוספת לשם שילובו של הנאשם בטיפול במסגרת אשפוזית, כתנאי להמשך הטיפול בו.

ביום 27.8.18 נמסרה הודעת העדכון האחרונה מאת שירות המבחן, ועל פיה בחודשיים אשר חלפו מאז הדיון האחרון בעניינו, לא החל הנאשם בטיפול במסגרת אשפוזית, ולאור הניסיונות הטיפולים הקודמים בעניינו, לא הומלץ על טיפול עבורו. במידה ויגזר עליו עונש מאסר, הומלץ כי ישתלב בטיפול במסגרת שירות בתי הסוהר.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניו לעונש, טען ב"כ המאשימה כי מעשיו של הנאשם חמורים ופוגעים בערכים מוגנים וחשובים אשר צוינו על ידי המחוקק והודגשו בפסיקה.

ואלו הם המתחמים העונשיים המוצעים על ידי ב"כ המאשימה:

ת"פ 45225-09-14 - הפרת טובין והחזקתם - מאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ת"פ 48135-10-14 - התפרצות לדירה - מאסר בפועל אשר יעמוד על 12-24 חודשים.

ת"פ 65383-06-15 - התפרצות לרכב וכן הונאה בכרטיסי חיוב - מאסר בפועל אשר יעמוד על 6-18 חודשים וכן מאסר קצר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות ההונאה בכרטיסי חיוב.

התיק דנן, עבירות על חוק המע"מ, מביא בחובו, כך לדעת המאשימה, מתחם אשר יעמוד על 8-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס אשר יעמוד על 5%-10% מסכום המחדל (750,000 ₪).

נוכח עברו הפלילי הנקי של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שהן פורטו בתסקירים, הרי שעונשו הכולל של הנאשם עבור תיקים אלה צריך שיעמוד על **שלוש שנות מאסר וחצי** וכן מאסר מותנה וקנס בסך 83,000 ₪.

לאחר שצורפו גם תיקי התעבורה בהם הורשע הנאשם, הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה לגביהם.

ביחס לתת"ע 5885-02-16, טענה ב"כ המאשימה כי העבירה של נהיגה ללא רישיון לאחר שתוקף הרישיון פקע, טומנת בחובה סיכון ממשי ומיידי לציבור ולכן קיים בה דופי מוסרי, נוסף לזה הפלילי. לגבי דידה, מתחם הענישה ההולם מעשים אלו נע בין מאסר מותנה ל-3 חודשים בפועל, נוסף לעונש פסילה, מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס כספי, כאשר הנאשם ממוקם במרכז של המתחם העונשי אשר צוין לעיל.

בפ"ל 1679-01-17, בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בשכרות, וכן נהיגה בעת שרישיון הנהיגה פקע וללא ביטוח, טענה המאשימה כי מדובר בשתיים מן העבירות החמורות שבפקודת התעבורה, אשר בהן, מעבר לפגיעה בציבור המשתמשים בדרכים, יש פגיעה גם בשלטון החוק וחובת הציות לו. לשיטתה, המתחם ההולם מקרה זה צריך לנוע בין מאסר מותנה עד 12 חודשי מאסר בפועל ו-24 עד 48 חודשי פסילה בפועל נוסף למאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס כספי.

לעניין ת"פ 3084-02-17, בו הורשע הנאשם בכך שנהג ללא רישיון, תחת השפעה קנאביס וסירב למסור את פרטיו לשוטר, המאשימה טענה כי כל אחת מעבירות אלה בנפרד חמורה ומהווה סיכון לנאשם ולכלל משתמשי הדרך, ולכן מתחם העונש ההולם נסיבות אלה צריך לנוע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל ו-24 עד 48 חודשי פסילה ובנוסף מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס כספי.

בפ"ל 11253-01-17 הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, רישיון נהיגה שפקע יותר מ-12 חודשים, שימוש ברכב שנאסר לשימוש ונהיגה ללא ביטוח. בכך סיכן הנאשם את ביטחונם של משתמשי הדרך וביזה את החוק ואת צווי בית המשפט. מתחם הענישה ההולם נע בין 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל בנוסף ל-24 עד 60 חודשי פסילה, בנוסף

לפסילה על תנאי, מאסר מותנה וקנס כספי.

נוכח הצטברות כלל תיקי התעבורה, סבורה המאשימה כי העונש הראוי לנאשם הוא שנתיים מאסר בפועל, פסילה ל-5 שנים בפועל, פסילה על תנאי, מאסר מותנה וקנס כספי משמעותי בנוסף להפעלת מאסר מותנה מתיק 10997-11-16 של 3 חודשים במצטבר, וכן 27 חודשים בפועל. עונש זה ביקשה לצבור לעונש ההולם את התיקים הקודמים של הנאשם, כך שרכיב המאסר בפועל הכולל צריך שיעמוד על 5.5 שנים בפועל.

הסניגור טען מנגד כי הנאשם אינו עבריין במהותו, אלא שלח את ידיו לעיסוק בתחומים כאלו ואחרים, על מנת להתפרנס וזאת בשל חייו המורכבים ומצוקתו הכלכלית, ומשכך הסתבר בפלילים.

לגופם של המעשים המיוחסים לנאשם, טען בא כוחו כי תיק המע"מ מצריך ענישה מתונה מזו אשר מבוקשת על ידי המאשימה בשל העובדה כי נאשם 5 בתיק זה אשר צירף את התיק דנן לתיק אחר, אשר חלקו גדול עד מאוד בהיקפו וחמור לאין ערוך, נידון לשבעה חודשי מאסר, כאשר התיק דנן הצריך ענישה בת 18 חודשים מתוכה שלושה חודשים בלבד ירצו במצטבר לעונש אשר הוטל עליו. מכאן מסיק בא כוח הנאשם כי עונשו של הנאשם דנן צריך שיהיה נמוך באופן משמעותי, הן בשל החפיפה העונשית שצוינה לעיל, והן בשל העובדה כי הנאשם 5 היה, כך על פי כתב האישום המתוקן, המבצע העיקרי של העבירות הכלכליות וכן היוזם שלהן ואילו הנאשם דנן היה מוציא לפועל, היינו, "פרונטר".

בכל הכרוך בתיק ההתפרצות (ת"פ 48135-10-14), הדגיש בא כוח הנאשם כי מדובר בהתפרצות אשר בוצעה על בסיס "עסקי" ומקורה בגניבת בקבוקים אשר הבעלות עליהם הייתה נתונה במחלוקת בין הנאשם למתלונן.

בסוף טיעונו הגיש בא כוח הנאשם מסמך המלמד על מצוקתו הכלכלית של הנאשם ועל תיקי הוצל"פ מרובים המשויכים לו והמעמידים אותו ב"בור" כלכלי שהוא אינו רואה בשלב זה מוצא ממנו.

ביחס לתיקי התעבורה הגיש הסניגור טיעונים בכתב, וטען כי הנאשם הודה בעבירות אלה מבלי שהמאשימה התחייבה להקל עמו, מתוך רצון לנקות שולחן ולעלות על דרך המלך. הודאתו הייתה מיידית וחסכה בזמן שיפוטי שהיה נדרש לשמיעת ארבעת האישומים.

הנאשם נוהג מאז שנת 2005, ועברו התעבורתי כולל 28 הרשעות קודמות, רובן עבירות קלות מסוג ברירת קנס עד פקיעת רישיון.

מאחר שמדובר ב-4 אישומים המחזיקים אירועים שבמהותם הם דומים, והם בוצעו על רקע אי חידוש רישיון הנהיגה ובסמיכות זמנים, יש לקבוע מתחם עונש אחד לכולם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, טען הסניגור, כי לא יוחס לנאשם אירוע חריג אשר הפך את עצם נהיגתו למסוכנת והוא לא סיכן בפועל את משתמשי הדרך.

הסניגור הסביר כי לא עלה בידי הנאשם לחדש את רישיון הנהיגה לאחר שפג תוקפו, בשל הגבלות מטעם ההוצאה לפועל בגין חובות שהיו לחובתו, ולמעשה הוא נשפט על כך שאין לו כסף לחדש את רישיון הנהיגה.

לשיטת הסניגור, מאחר שמתחם הענישה עבור כל אישום נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל ל-6 חודשים אשר

יכול שירוצו בעבודות שירות, ברור שאין אף לא אחד מכתבי האישום אשר יש בו כדי להצדיק מאסר בפועל. העונש המתאים לנאשם, לשיתו, מצוי באמצע המתחם ויש לגזור עליו עונש של עבודות שירות למשך 2 חודשים, נוסף לפסילת רישיון נהיגה.

הסנגור טען כי הנאשם מבין את הפסול במעשיו, מבין את המסוכנות שבהם, והראה היא כי העבירות בוצעו לפני כשנתיים, ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

לצד זאת, טען הסנגור כי הנאשם מביע רצון להשתלב באשפוזית על מנת להפסיק את השימוש בסמים וכולו תקווה שבית המשפט יסייע לו בכך.

לאחרונה, בתו נכוותה ונזקקה לטיפול רפואי אינטנסיבי, והנאשם היה לצידה תקופה ארוכה, ולכן לא היה ביכולתו להשתלב מחדש באשפוזית, אליה הוזמן כבר בחודש אוקטובר האחרון, על ידי היחידה לטיפול בהתמכרויות מטעם המועצה המקומית במבשרת ציון.

לטיעוניו לעונש צירף הסנגור מכתב מאת היחידה לטיפול בהתמכרויות במועצה המקומית במבשרת ציון, ממנו עולה כי הנאשם מבקש שוב לעבור תהליך גמילה באשפוזית, ולאחר שהופנה מטעם היחידה לאשפוזית "הדרך", הוכנס לרשימת המתנה, כאשר צפי הקבלה נקבע לחודש נובמבר האחרון.

הסנגור אמר כי לנאשם פוטנציאל רב לשיקום וטיפול, אלא שבשל נסיבות חיים קשות ביותר, אינו מצליח לממש את יכולתו, ולכן ראוי כי בית המשפט יפנה אותו שוב לשירות המבחן לבדיקת שילובו באשפוזית.

הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא סובל מקשיים שונים, כל אשר עשה בחייו לא צלח ואף נישואיו כשלו ובתו בת ה-9 שנים, אינה מצויה בחזקתו ועל כן הוא מעוניין להעלות את חייו על נתיב נורמטיבי וראוי ולשם כך הוא מבקש את רחמי בית המשפט.

כיום הוא מצוי בהליכי פשיטת רגל, עובד בשיפוצים ומשתדל להחזיק את עצמו ואת משפחתו.

הנאשם הביע צער על מעשיו ואמר כי מאז ביצע את העבירות, חלפו כמה שנים והוא השתנה ויצא לדרך חדשה. הוא הביע רצון להשתלב בהליך גמילה, סיפר כי הוא מעוניין להקים בית עם חברתו, וביקש שלא להשית עליו מאסר לריצוי בפועל.

חברתו של הנאשם סיפרה כי היא אם חד הורית, אשר לפני שנתיים הכירה את הנאשם אשר מסייע בידה ומגדל את הילדה, וביקשה להתחשב בשל כך בעונשו.

דין והכרעה

מתחמי העונשים ההולמים

כתב האישום בתיק העיקרי דן בעבירות מס, אשר בהן הערך המוגן הוא ההגנה על הקופה הציבורית, אותה מזינים תשלומי המסים, אשר מאפשרים למדינה השקעת משאבים בצרכי הציבור כולו. פגיעה בקופה הציבורית, בדרך של ניכוי

מס תשומות שלא כדין- כמוה כשליחת יד בכספי הציבור, והקלות בביצוע העבירה מחד והקושי בתפיסתם של מבצעה מאידך, מעידים על חומרתה.

נסיבות ביצוע העבירה באישום העיקרי מלמדות כי הנאשם שהיה מנהלה הרשום של הנאשמת 3, ניכה תשומות בסך של 756,491 ₪, זאת במהלך התקופה שבין אפריל-דצמבר 2011. הנאשם לא פעל לבדו, אלא בשיתוף נאשם נוסף, שהיה מנהל רשום עמו, והאישום בו הואשם הוא רק חלק מתוך פרשה שלמה של עבירות מס אחרות, שבהן לא היה הנאשם מעורב ולא הועמד בגין לדין. מכאן שמידת שליטתו במעשה זה אינה בלעדית והוא איננו הגורם הדומיננטי בביצוע העבירה. מכל מקום, מדובר בסכום גבוה המעמיד את מעשיו של הנאשם במדרג הבינוני של העבירה. בקביעתו של מתחם ענישה זה אף הבאתי בחשבון שיקולי את העובדה כי עונשו של המבצע העיקרי בתיק העיקרי, נאשם 5, עמד על 18 חודשי מאסר דה יורה ועל 3 חודשי מאסר דה פקטו.

בחינת הערך המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה, והענישה הנוהגת בפסיקה מובילה למתחם עונשי אשר נע בין שישה לשנים עשר חודשי מאסר, נוסף לענישה כלכלית בדמותו של קנס.

בכתב האישום בת.פ. 45225-09-14 הואשם הנאשם בעבירה לפי פקודת סימני המסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972, בכך שמכר טובין שסומנו בסימן מסחר רשום או חיקוי, או יובאו לישראל בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו. הערכים המוגנים בפקודה זו ובעבירה שעבר הנאשם בפרט, הם הגנה על זכותם של בעלי סימן מסחר ליהנות מסימן המסחר שבבעלותם, וכפועל יוצא מכך, שמירה על חיי מסחר תקינים. אלמנט נוסף בעבירה זו, כפי שעולה גם מלשון סעיף העבירה, הוא כי השימוש בסימני המסחר שלא כדין, עלול להטעות גם אחרים, קרי את הרוכשים הפוטנציאליים, אשר לעתים לא מודעים לכך שהמוצר אותו הם רוכשים מהמוכר המפר, הינו למעשה זיוף ומוצר שיש בו הפרת חוק והפרת זכויות של אחרים.

כתב האישום שלפנינו, מלמדנו כי הנאשם רכש 64 פריטי לבוש הנושאים סימני מסחר שלא כדין, תמורת 3,000 ₪, במטרה למכרם לאחרים. לא עלה בידי הנאשם למכור את הפריטים, ולכן הואשם בעבירה של החזקת טובין ועיסוק במכירה או הפצה. אלא שסעיף 60 לפקודת סימני המסחר, איננו מבחין בין מי שמכר בפועל טובין שכאלה, לבין מי שעסק בהפצתם או החזיקם, וקובע כי העונש לכל אחד מהעוסקים בכך, בין אם מכרו את הטובין למעשה ובין אם לאו, הינו עונש מרבי בן שלוש שנות מאסר או קנס.

בבחינת נסיבות העבירה נתתי דעתי לסכום שהנאשם הוציא לרכישת אותם טובין, למספר הפריטים שאינו מבוטל אך גם אינו בעל היקף נרחב ולעובדה שהנאשם לא הפיק מכך רווח כספי ולא פעל לבדו.

מכלול השיקולים הנדרשים לעניין קביעת מתחם הענישה ההולם, באישום זה, מלמדנו כי נע הוא בין עונש של **מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.**

כתב אישום נוסף, ת.פ. 48135-10-14, ייחס לנאשם עבירה של התפרצות. נוסף להגנה על זכות הקניין בעבירה זו, מוגנת גם זכותו של הפרט לביטחון ומוגנות במבצרו- ביתו הפרטי, כפי שנכתב רבות בפסיקה על החומרה שבהתפרצות לד' אמותיו של הפרט, לכניסה בלא רשות למקום מבטחו, תוך יצירת סכנת היתקלות בבני הבית.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, בדיון מיום 25.2.15, הסכימו הצדדים כי הרקע להתפרצות הנאשם לדירה הוא סכסוך על רקע איסוף בקבוקים למחזור בין הנאשם למתלונן. ואולם, אין בכך כדי לאיין את הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן,

שכן גם בהינתן רקע זה לפריצה, עדיין פגע הנאשם בביטחונה של המתלוננת בתחומי ביתה הפרטי. מובן, כי מצופה מן הנאשם שיימנע מהתפרצות לבית מגורים דרך חלון וגרימת אי סדר, טרדה וצער לבעליו. יצוין עוד, כי בעבירה זו, בניגוד לעבירות שבכתבי האישום האחרים, פעל הנאשם לבדו, כך שמידת שליטתו בה- בלעדית.

בהתחשב בערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם ובנסיבות ביצוע העבירה, וכן בענישה הנוהגת, נע מתחם הענישה בעבירה זו בין עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים ועד לתקופת מאסר הכוללת 15 חודשים.

באשר לכתב האישום בת.פ. 65383-06-15, הרי שמדובר בו בארבע עבירות של התפרצות לרכב, גניבת כרטיסי אשראי וכסף מזומן ושימוש בהם. מדובר בארבע פגיעות קשות ברשותו הפרטית של אדם וברכשו, נסיבותיהן של העבירות, כמו גם הסדרתיות והדרך המקצועית בה נעברו, מוליכות למסקנה כי מתחם הענישה ההולם צריך שיעמוד על **מאסר בפועל בן מספר חודשים ועד לשנת מאסר בפועל לכל אישום ואישום.**

אשר לתיקי התעבורה, אציין כי כל אחד מהם עומד בפני עצמו, מתייחס למועד אחר, ולעבירות המשתנות מכתב אישום אחד למשנהו, בחלקן. אין בין כתבי האישום קשר הדוק, ולכן לכל אחד מתיקים אלה, אקבע מתחם עונש נפרד.

בת"פ 3084-02-17 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע וסירוב למסור את פרטיו. מדובר בעבירות תעבורה חמורות, בהן מוגן הערך החברתי של קדושת החיים. עבירות אלה נועדו להגן על שלום הציבור בדרכים- הנהגים, הולכי הרגל והנוסעים, מפני נהגים מסוכנים אשר נוהגים במצב הכרה מעורפל, כשהם אינם שולטים באופן מלא בכלי הרכב ובכך מעמידים את הציבור בסכנה משמעותית. בעבירה של נהיגה בעת שרישיון הנהיגה פקע מוגן הערך של כיבוד וציות לחוק ושילוב העבירות יחד בדרך זו הביא לפגיעה ממשית בערך המוגן ויצר סכנה רבה לשלום הציבור.

בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות ובענישה הנוהגת בפסיקה, **נע מתחם העונש ההולם אישום זה בין מאסר למשך חודשים בודדים שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס.**

בת"פ 11253-01-17, נוסף לעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע, הורשע הנאשם גם בעבירות של נהיגה ברכב שנאסר לשימוש ונהיגה ללא ביטוח. אדם שנקבע לגביו שאינו ראוי עוד להחזיק ברישיון נהיגה ובוחר לנהוג למרות זאת, מביע בוז לחוק ובוחר לסכן את הציבור בנהיגתו הבלתי מורשית, על אף הקביעה החוקית כי הוא אינו כשיר לנהיגה. במקרה זה, מעבר לסכנה הנעוצה בנהיגתו של הנאשם, יצר הנאשם סכנה בכך שנהג ברכב לא תקין שנאסר לשימוש, זאת ללא ביטוח. משום כך, הסכנה שגרם הנאשם לאחרים היא רבה ביותר, והחשש שנהיגתו של הנאשם באופן זה תפגע באחרים ואף תותיר אותם ללא כיסוי ביטוחי, היה רב מאוד.

העונש ההולם אישום זה נע בין 7 ל- 16 חודשי מאסר בפועל בנוסף לחודשי פסילה, פסילה על תנאי, מאסר מותנה וקנס.

בפ"ל 1679-01-17 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בהיותו שיכור, כאשר נהג עם רישיון נהיגה שפקע ורישיון רכב שפקע, ללא פוליסת ביטוח. **מתחם העונש ההולם אישום זה נע בין מאסר למשך מספר חודשים שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, פסילת רישיון נהיגה, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וקנס.**

בתת"ע 5885-02-16 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע, בגינה **נע המתחם בין מאסר מותנה ל- 3 חודשים בפועל, נוסף לפסילה, מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס כספי.**

העונש המתאים

כמצוות סעיף 40 יא לחוק העונשין, בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם, יליד שנת 1982, בן כשלושים ושש שנים ואישומים אלה הם בגדר הסתבכותו הראשונה בפלילים.

הנאשם הודה בכל העבירות אשר הועמד לדין בגין. הוא צירף את כל התיקים התלויים נגדו, באופן המעיד כי הוא לוקח אחריות על המעשים ומבין שעליו לתת את הדין.

הנאשם החל להסתבך בפלילים רק בשנים האחרונות, ונראה כי לנסיבות חייו בתקופה שקדמה לכך השפעה על ביצוע העבירות.

כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, בסמוך לביצוע העבירות, הנאשם התגרש מאשתו לאחר שנולדה להם ילדה. בד בבד עם גירושיו, נפטר אביו, בעוד שבקשר שבינו ובין הנאשם נוצר משבר עובר לכך. גם מצבו הכלכלי של הנאשם לא היה טוב והוא עבר טלטלות אשר גרמו להתדרדרותו לשימוש בסמים ובהמשך להתדרדרות כלכלית נוספת ולחובות.

תסקירי שירות המבחן עקבו אחר הנאשם במשך זמן ושירות המבחן עמד מקרוב על הרצון הכן של הנאשם לסור מרע, לחדול מהשימוש בסמים, לעבוד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו ולקיים אורח חיים תקין, אל מול הקשיים המהותיים שעמדו בדרכו - הקושי להשתלב בהליך טיפול במסגרת כוללנית ונוקשה של אשפוזית, להיחלץ מהחובות הכספיים תוך ניהול הליכי הוצאה לפועל המתנהלים נגדו והתמודדות עם תשלום מזונות בתו.

על אף שבשלב זה עדיין לא ניתן לומר שהנאשם נחלץ לגמרי ממעגל הסמים והעבריינות, ניכר שהנאשם משקיע מאמצים רבים לתפקוד תקין ושיקום חייו ומשתדל לשתף פעולה עם שירות המבחן. יחד עם זאת, שיתוף הפעולה ידע עליות ומורדות. בתחילה הנאשם סרב להצעת טיפול לגמילה מסמים במסגרת "אשפוזית", התקשה לשתף פעולה באופן מלא עם הטיפול הפרטני (בשונה מהטיפול הקבוצתי בו התמיד), והמשיך בשימוש בסם ונמנע ממסירת בדיקות שתן. הקשר עם שירות המבחן כלל גם התנתקות של הנאשם מגורמי הטיפול, התייצבות באשפוזית אך הימנעות מתחילת הטיפול בה.

נתתי דעתי גם למועדים בהן בוצעו העבירות ולחלוף הזמן מאז ביצוע חלקן. העבירה הראשונה המיוחסת לנאשם, עבירת המס, היא משנת 2011, כך שחלפו כ- 7 שנים מאז ביצועה. לעבירה זו הצטרפו בהמשך שאר העבירות שהנאשם ביצע, בתחומים שונים - כשעיקרן עבירות רכוש שפגעו ברכושם של אחרים, ועבירות תעבורה חמורות שבהן הנאשם סיכן את הציבור פעם אחר פעם.

יחד עם זאת, כפי שמסר שירות המבחן באחרונה, בשנה האחרונה הנאשם שומר על עצמו. הוא שומר על ניקיון מסמים בתקופה האחרונה ובהתאמה נמנע מביצוע עבירות נוספות והוא משקיע את משאביו בשיקום - בפרנסתו, בהסדרת חובותיו ונראה שגם במישור המשפחתי חל שינוי חיובי בחייו של הנאשם, המקיים זוגיות ומצפה לילד. איני מזלזל בדרך זו

אשר בחר בה הנאשם ואני אף מחזקה, אלא שעל אף מקבץ העבירות המיוחס לו ואשר חלקן נעברו לפני מספר שנים, לא ראיתי עדות או אסמכתא מקצועית לשיקום עמוק אשר יהיה בו כדי לחלץ את הנאשם מהבור העונשי והעברייני אליו קלע את עצמו.

אכן, כאשר מדובר בשיקום- הרי שיש בכך כדי להניח את יתר מטרות הענישה בקרן זווית וליתן בידי הנאשם אפשרות של ממש להמשיך בחייו. אלא, שכהיקפן של העבירות וכעומקן - כך צריך שיהיה עומקו והיקפו של השיקום. שיקום "בריא" ומאסיבי יכול ויסייע כאן, אלא שהנאשם בחר בשיקום צולע ומגמגם, שיקום דל ורזה אשר לא יכול להוות משקל נגד למעשיו העברייניים התדירים של הנאשם אשר נעברו במשך שנים, כמתואר לעיל.

אלא, שפטור בלא עידוד - אי אפשר.

המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם יופעל בחופף לכל עונש אחר אשר אטיל, וגם, ובעיקר, צירופם של המתחמים העונשיים כולם יחושב כך שחלקם יוטל בחופף וחלקם במצטבר האחד לחברו. הפועל היוצא מכל אלו הוא, כי הנאשם יוצא נשכר מבחירתו בניהול חיים נורמטיביים ועונשו יופחת בשל כך באורח משמעותי, אולם אין בהליך השיקומי החלקי ביותר המיוחס לו, כדי לוותר ולמחוק את עקרונות הגמול וההלימה. מאסר אם כן, הוא התוצאה, אך היקפו נמוך מזה אשר ראוי היה להטיל במקרה דנן.

עוד יש לציין ולהזכיר כי עברו של הנאשם נקי והוא מעולם לא ריצה עונש בין כותלי בית האסורים. עניין זה עומד לנגד עיני, אך גם ניצב לנגדי עונשו של השותף בתיק דנן, אשר עמד על 18 חודשי מאסר בפועל (גם אם דה פקטו רק שלושה מתוכם רוצו במצטבר לעונש אחר אשר הוטל עליו). עיקרון אחידות הענישה מושך לכיוונו של עונש זהה בעטיו של תיק זה, אך גם אם נקבל את דברי הנאשם לפיהם היה ה"פרונטר" בלבד בתיק זה, הרי שעונשו הכולל אשר אגזור יגלם בתוכו טענה זו ויחד עימה יכיל את אחידות הענישה הנדרשת במקרה זה.

סוף דבר

סיכומי של דבר, לאחר ששקלתי את העבירות הנדונות, הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם והענישה הנוהגת בפסיקה וכן לאחר שנתתי דעתי לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, לעובדה שזוהי הסתבכות ראשונה של הנאשם עם הדין הפלילי, להליך השיקום בו היה נתון בדרך כזו או אחרת, למצבו הכלכלי ולשאר הנתונים הצריכים לעניין, נדמה כי מקומו מצוי בחלקו **המרכזי - תחתון** של כל אחד ממתחמי הענישה שצוינו לעיל.

נוכח כל אלו, הרי שאני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. עשרים ושלושה (23) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים אשר צורפו. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 2.3.19 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" אשר בעיר רמלה.

2. אני מפעיל בזאת את המאסר המותנה אשר הוטל במסגרתו של ת"פ 10997-11-16, וקובע כי הוא ירוצה בחופף לכל עונש אחר יוטל במסגרתו של התיק דנן.

הנאשם יירצה אם כן, עשרים ושלושה (23) חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים

אשר צורפו.

3. שישה (6) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור על כל עבירת פשע מחוק המע"מ או על כל עבירת רכוש שהיא פשע או על כל עבירה לפי פקודת מס ההכנסה - וזאת תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.
4. שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא ירצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירת רכוש מסוג עוון וזאת תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.
5. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 48 חודשים. הפסילה תחל מיום שחרור הנאשם ממאסרו ורישיונו יופקד מיד עם כניסתו לריצוי מאסרו.
6. עשרים (20) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור על כל אחת מעבירות התעבורה שבהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.
7. קנס בסך 10,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.21.
8. התחייבות בסך 7,000 ₪ שלא לעבור על העבירות בהן הורשע בכל התיקים אשר צורפו, וזאת במשך שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם עד ליום 1.2.19, ולא- ייאסר הנאשם למשך 30 יום.
9. המוצגים בכל התיקים אשר צורפו יחולטו, יושמדו או יוחזרו לבעליהם, וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים. ככל שתוגש בקשה ספציפית - הרי שהיא תידון בהתאם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.